

The International Collie Society's uge i Budapest.

Formanden for ungarsk Collieklub Peter Harsanyi, Audrey Chatfield og Per Frey

I dagene 29. september til 6. oktober mødtes collieentusiaster fra mange lande i Ungarn. Vi havde valgt landet dels fordi der var FCI-Europaudstilling i de dage og dels fordi ungarsk Collie, Sheltie og Corgi-klub havde 50-års jubilæum i år.

Blandt deltagerne var der denne gang tre sydafrikanske Collieopdrættere. Det er dejligt, interessant og inspirerende at møde mennesker fra så fjerne lande, som brænder for den samme dejlige race, som én selv. Det er altid spændende at skulle mødes på hotellet hvor deltagerne ankommer jævnt fordelt over dagen. Mange har deltaget i vores møder mange gange og nye kommer til. I år havde vi den glæde at Mrs. Audrey Chatfield (vores tidligere præsident), GB og Mr. Per Frey (vores tidligere formand), NO,

også deltog. Vejret var skønt med en del sol og en dejlig varme – selv om aftenen var temperaturen til – ”uden overtøj”.

Som billedet nederst viser, kunne selv jeg blive falkonér for en stund. Vi så opvisning af, hvordan man tidligere drev kvæg rundt på den ungarske puszta. Vi kørte i hestevogn rundt i den store nationalpark. Der var visning af firspands hestekørsel og vi så en fantastisk opvisning af beredne hyrder.

Her ser man kørsel med de specielle langhornede, hvide okser, som engang har levet vildt på Pusztaen.

Efter et besøg på det derværende museum, var der dækket op i restauranten til en skøn middag med underholdning af et sigøjnerorkester.

Dagen efter havde vi fri til at gøre, hvad man havde lyst til. Vi var en flok, der tog taxaer over til den gamle bydel Buda, som ligger på den vestlige Donaubred på Gellert-bjerget. Her finder man et utal af boder og

Her ses noget, som betegnes som enestående i Verden. Et hestekobbel på 5 styk, der føres i fuld galop rundt med hyrden stående på ryggen af de to bageste heste.

forretninger, der sælger keramik, håndarbejder mm. som tiltrækker turister i rigt mål. Bydelen ligger højt placeret, og man har fra borghøjen en flot udsigt ned over Donau med de mange flotte broer, der forbinder bydelene. Vi besøgte også et marcipanmuseum – ja, hvad består det af??? – Det er bygninger, kendte personer, tableauer osv. der er bygget op af mange kilo marcipan. Den slags museer findes rundt om i Ungarn.

Her arbejdes der på højtryk med at skabe nye emner til udstillingen af marcipanfigurer.

Om eftermiddagen blev seminaret med forskellige emner bl.a. farvegenerne hos collies, afholdt. – Det mest interessante var dog det seminar, der blev afholdt over emnet klassiske collies kontra moderne collies. Jeg har bragt en oversættelse af det tilhørende foredrag af Elena Baloszovitz. Se det andet sted i bladet.

Torsdag var igen en dag, hvor vi med bus blev kørt rundt til mange forskellige små byer og seværdigheder i omegnen. Dagen sluttede med en middag på en Renaissance Restaurant. Bordene var dækket op som i de gamle dage, ingen servietter, men – hagesmæk. - Ingen glas eller porcelæn, men lerkar, drikkekar og kander samt vin ad libitum.

Vi blev alle udstyret med papkroner som billedet her til venstre viser. Her er det Tomas og Kristian der er i gang med bordets glæder sammen med en af vore sydafrikanske colievenner.

Lørdagen bød på klubbens eget jubilæumsshow. Desværre var det udendørs i det mest forfærdelige regnvejr. Ringene var dog overdækkede med et telttag. Det var

den eneste kolde, men også virkelig kolde dag, vi oplevede på turen, selv om det var i begyndelsen af oktober.

Det var meget – meget små ringe, og publikum stillede sig ind i ringene for bedre at kunne se, da pladsen – helt ind til ringsiden var optaget af bure og personlige effekter. Dobbelthandling i den helt store og larmende stil, så vi til overflod, uden at officials gjorde forsøg på at forhindre det. De udstillede hunde var stort set en meget stor skuffelse, både eksterior- og temperamentsmæssigt. Dagen blev afsluttet med en middag i klubregi, hvor nogle af klubbens egne medlemmer optrådte med sang og musik.

Europaudstillingen fandt sted dagen efter. Den foregik indendørs i gode haller. Her var der udstillet nogle få pæne hunde, men den, jeg nok syntes, der burde have vundet var en rigtig pæn champion tæve, men hun blev slået på målstregen af en veteran tæve – en pelsbombe – som fra min vinkel så meget stejl ud i fronten. Jeg talte med en af vore

deltagere, en colliedommer, der havde set hende på nær hold, og hun sagde, at hovedet slet ikke levede op til standarden. Ak – ja vi kan jo ikke alle være enige!

Aftenen var den sidste, vi havde sammen, så vi fandt en ypperlig restaurant med skøn mad og en meget eksklusiv betjening, men efter danske forhold et meget økonomisk overkommeligt sted. Ak, ja, en uge går hurtigt i godt selskab og med så mange oplevelser. Den sidste dag var kommet, og vi drog hver til sit mange oplevelser rigere.

Det er en skam, at der ikke er flere danske colliefolk, der deltager i disse konventer. Det er jo for alle DCKs medlemmer, og man knytter venskabsbånd med colliefolk fra så mange forskellige lande. Det var kun Tomas, Kristian og undertegnede fra Danmark, der deltog i år. I 2010 skal det foregå her i Danmark, og så håber vi selvfølgelig, at rigtig mange af vore medlemmer vil deltage i de fælles arrangementer og udflugter, der bliver arrangeret.

Ada Norts, formand for ICS

*BIR og EUROPA-
vinder 2008*